

i lov om skifte af dødsboer, hvem pengeinstitut-
tet skal udbetale forsikringssummen til.«

3. § 4 affattes således:

»§ 4. Hvis indsættelse af en begunstiget må anses for urimelig i forhold til kontohaverens ægtefælle eller en livsarving, kan det ved dom bestemmes, at de opsparede midler helt eller delvist skal tilfalde ægtefællen eller en livsarving i stedet for den begunstigede. Beløbet kan ikke overstige, hvad der ville være tilfaldet den pågældende som boslod og tvangsarv, jf. arvelovens § 5, § 10, og § 11, stk. 2, hvis de opsparede midler i stedet var tilfaldet forsikringstagerens solvente bo.

Stk. 2. Ved afgørelsen efter stk. 1 skal der navnlig lægges vægt på

- 1) baggrunden for indsættelsen af den begunstigede,
- 2) ægtefællens, livsarvingernes og den begunstigedes økonomiske behov og
- 3) omstændighederne i øvrigt.

Stk. 3. Har ægtefællen eller en livsarving inden udbetaling af de opsparede midler til den begunstigede gjort indsigelse over for pengeinstituttet mod udbetalingen, må pengeinstituttet ikke udbetale de opsparede midler til den begunstigede, før det ved forlig eller dom mellem den begunstigede og de efterladte er afgjort, hvem der har ret til de opsparede midler. Pengeinstituttet kan dog altid udbetale indtil en tredjedel af de opsparede midler til den begunstigede, og, hvis den pågældende sørger for kontohaverens begravelse, et passende beløb til afholdelse af udgifter herved.

Stk. 4. En sag efter stk. 1 skal anlægges af ægtefællen eller livsarvingerne mod den begunstigede inden 1 år efter, at kontohaveren er afgået ved døden.«

4. § 5 affattes således:

»§ 5. Ved fortolkningen af bestemmelser om indsættelse af en begunstiget anvendes stk. 2-4, hvis ikke andet fremgår af omstændighederne, når de opsparede midler skal udbetales ved kontohaverens død.

Stk. 2. Er kontohaverens ægtefælle indsat som begunstiget, anses den ægtefælle, som kontohaveren ved sin død levede i ægteskab med, som begunstiget.

Stk. 3. Har kontohaveren indsat sine børn som begunstigede, anses hans livsarvinger, herunder hans adoptivbørn og disses livsarvinger, som be-

gunstigede, hver for den andel, arveloven tilde-
ler den pågældende.

Stk. 4. Er kontohaverens arvinger indsat som begunstigede, får arvingerne del i de opsparede midler efter det forhold, som de pågældende i henhold til testamente eller loven er arveberettiget efter kontohaveren.«

5. Efter § 5 indsættes:

»§ 5 a. Medmindre andet fremgår af omstændighederne, anses som nærmeste pårørende i følgende rækkefølge kontohaverens ægtefælle, en samlever, der opfylder kravene i stk. 2, børn eller arvinger.

Stk. 2. For at være omfattet af stk. 1 skal en samlever leve sammen med forsikringstageren på fælles bopæl og

- 1) vente, have eller have haft et barn sammen med forsikringstageren, eller
- 2) have levet sammen med forsikringstageren i et ægteskabslignende forhold på den fælles bopæl i de sidste 2 år før dødsfaldet.

Stk. 3. En fælles bopæl som nævnt i stk. 2 anses ikke for ophørt ved midlertidigt ophold i anden bolig eller ved ophold i institution.

§ 5 b. Har kontohaveren ikke indsat en begunstiget, og skal de opsparede midler udbetales ved kontohaverens død, tilfalder de opsparede midler kontohaverens nærmeste pårørende, jf. § 5 a. Er der ikke nogen nærmeste pårørende, tilfalder de opsparede midler kontohaverens dødsbo.

Stk. 2. De opsparede midler tilfalder kontohaverens dødsbo, hvis kontohaveren har bestemt, at der ikke skal være indsat en begunstiget.«

§ 3

I lov nr. 383 af 22. maj 1996 om skifte af dødsboer, som senest ændret ved § 4 i lov nr. 538 af 8. juni 2006, foretages følgende ændringer:

1. I § 7 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. Skifteretten kan bestemme, at der bortset fra indhentelse og afgivelse af oplysninger efter stk. 2 og 4 ikke skal foretages yderligere eftersøgning af arvinger, hvis omkostningerne herved ikke vil stå i rimeligt forhold til boets midler.«

Stk. 5 og 6 bliver herefter stk. 6 og 7.

2. I § 13, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»En tvangsarving, der skal have sin tvangsarv udbetalt kontant, jf. arvelovens § 50, stk. 2, 1. pkt., anses som arving.«